

நற்றிணை பதிப்பும் உரையும்

முனைவர் பி. சி. ஜெகதா

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழக உறுப்புக்கல்லூரி
அரக்கோணம், வேலூர்

முன்னுரை

அளவான அடிகளால் அன்பின் ஐந்திணையை நயமுடன் நானூறு பாக்கள் மூலம் விளக்குவதால் 'நற்றிணை' என்றும் 'நற்றிணை நானூறு' என்றும் வழங்கப்படுகிறது. நற்றிணையில் பாடல்கள் பொருளியல் சிந்தனை உள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றன. பொருளைப் பற்றிய கருத்துக்கள் அனைத்தும் அறவழிப் பொருளையே பெரிதும் வலியுறுத்துகின்றன.

மலர்: 3

இதழ்: 4

மாதம்: ஏப்ரல்

வருடம்: 2019

ISSN: 2454-3993

பகுப்பும் தொகுப்பும்

மனிதர்களின் அகவுணர்வுகளை உணர்த்தும் பாடல்களின் தொகுப்புதான் நற்றிணை. நூற்றி எழுபத்தைந்து புலவர்கள் வெவ்வேறு இனத்தவரால், வேறுவேறு காலத்தில் வாழ்ந்து இப்பாடல்களை இயற்றியிருப்பினும் திணையால் அகத்தைக் கூறுகிறது. நற்றிணையின் சிற்றெல்லை ஒன்பது பேரெல்லை பன்னிரெண்டு என்றிருப்பினும், ஓரிரு பாடல்கள் 13, 14 அடிகளுடன் காணப்படுகின்றன.

பின்னத்தாராரின் நற்றிணை பதிப்பு

பின்னத்தார் தமிழகத்தின் பழைய வரலாறுகளைத் தெரிந்துகொள்ள விருப்பம்கொண்டு, கோயில் கல்வெட்டுக்களை ஆராயத் தொடங்கினார். பல்வேறு சமயக்கவிகளைச் சேகரித்தார். தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் சிறப்பு விளங்க, அதில் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களுக்கு எல்லாம் அகராதியும் எழுதிவைத்துள்ளார். இவர் இயற்றியுள்ள தமிழ் நூல்களும் உரைநூல்களும் பல. அவற்றுள் அச்சேறியவை, 1. மாணாக்கராற்றுப்படை 2. இயல்மொழி வாழ்த்து 3. தென்தில்லை உலா 4. களப்பாழ்ப்புராணம் 5. இராமாயண அகவல்

நற்றிணை: பதிப்பு வரலாறு

நற்றிணையை முதன்முதலில் உரையுடன் அச்சுக்குக் கொண்டுவந்த பெருமைக்குரியவர் பின்னத்தார் ஐயர் ஆவார். இவர் எட்டுத் தொகையுள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு ஆகியவற்றை உரையுடன் வெளிப்படுத்தப் பெருமுயற்சி எடுத்தும், நற்றிணை ஒன்றைத்தான் அச்சாக்கம்

செய்ய முடிந்தது. இந்நூல் 1915 ஆம் ஆண்டு சென்னை, சைவ வித்தியாநுபாலன் யந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது என மா.ச.சம்பந்தம் தமது அச்சும் பதிப்பும் என்னும் நூலில் தெரிவித்துள்ளார். நற்றிணை பதிப்புக்காக, ஐயர் பல இடங்களுக்குச் சென்று, பல சுவடிகளைப் பெற்றுள்ளதை, அவர் தமது முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு கிடைத்த அனைத்து ஓலைச்சுவடிகளிலும் 234 ஆம் பாடலும் 385 ஆம் பாடலின் பிற்பகுதியும் காணப்படவில்லை என்றும். அவற்றைத் தேடிச் சேர்த்த பின் அச்சிட வேண்டும் என்று நினைத்தார். எனினும், காலதாமதம் ஆகிவிடக்கூடாது என்று எண்ணி ஏனைய பாடல்களுக்கு உரையுடன் வெளியிட்டதாக உரையாசிரியர் முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பதிப்பு முயற்சி

சுவடிகளில் படியெடுக்கப்பட்ட காலத்தில் நற்றிணையின் பாடல்களுக்குத் திணைப்பாகுபாடு செய்யப்படவில்லை. அகப்பாடல்களுக்குத் திணைப்பாகுபாடு இன்றியமையாத் தேவை என்பதால், பிற்கால அச்சுப் பதிப்பாளர்கள் நற்றிணையின் பாடல்களுக்குத் திணைப்பாகுபாடு செய்து பதிப்பித்தனர். உ.வே.சாமிநாதய்யர், “நற்றிணை, அகநானூறு, கலித்தொகை என்ற மூன்று நூல்களையும் ஆய்ந்து வைத்திருந்தாலும் அவைகளை வெளியிடவே இல்லை” என்ற தகவலை மா.ச.சம்பந்தம் தெரிவிக்கிறார். சங்க இலக்கியங்களின் மீது தமக்கு ஏற்பட்ட திகைப்புப் பற்றி உ.வே.சா., ‘சங்க நூல்களாகிய உலகத்தின் காட்சிகள் பனிமுடியமலை போல், என் கண்ணுக்குப் புலப்படுதல் போலத் தெளிவாக விளங்காவிட்டாலும், அந்தச் சங்கநூற் செய்யுட்கள் பொருளமையால் நிலத்தினும் பெரியனவாகவும் கடல்நீரினும் ஆழமுடையனவாகவும் தோன்றின’ என்பர்.

பிற்காலப் பதிப்புகள்

பின்னத்தூராரின் குடும்பத்தினிடமிருந்து பதிப்புரிமையை முறையாகப் பெற்று, பின்னத்தூராரின் பொழிப்புரையோடு கூடிய நற்றிணை மூலத்தை மார்ச் 1952ஆம் ஆண்டும் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகத்தார் பதிப்பித்தனர். பின்னத்தூராரின் பொழிப்புரையில் உள்ள கடினமான மற்றும் பொருள் மயக்கம் தருகிற சந்திகளைப் பிரித்தும், பாடவேறுபாடுகளைச் செம்மை செய்தும், நற்றிணை மூலத்தில் தவறவிடப்பட்ட 234 ஆவது பாடலைக் கணித்தும், ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட அருஞ்சொற்பொருளைத் தனித்துக் காட்டியும், திருத்தப்பட்டப் பதிப்பாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஆய்வுரையோடு 1962இல் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகத்தார் வெளியிட்டனர். அதன் மறுபதிப்பு பிப்ரவரி 1967இல் வெளிவந்தது. இதன் மறுபதிப்பு சூலை 1976இல் வெளிவந்தது. நற்றிணைக்கு, ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளையின் விரிவான ஆராய்ச்சியுரையுடன் கூடிய பதிப்பும் வெளிவந்துள்ளது. நியூசெஞ்சரி புக்ஹ்வுஸ் பி. லிட் நிறுவனத்தார் சங்கஇலக்கியங்கள் எனும் தலைப்பில் பன்னிரண்டு பாகங்கள்கொண்ட தொகுதியை வெளியிட்டனர். அதில் நற்றிணை பாடல்களின் மூலம் மட்டும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. உரையின் துணையின்றியே விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் பாடல்கள் சந்தி பிரித்துக் கொடுத்திருப்பதும். அவற்றின் நிறுத்தற் குறியீடுகளை மேற்கொண்டிருப்பதும் இப்பதிப்பின் சிறப்பு என்று அந்நூலின் பதிப்புரையில் தெரிவித்துள்ளனர். இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1981 - இல் வெளிவந்தது. இப்பதிப்பு 158 பக்கங்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. பின்னிணைப்புப் பகுதியில் நற்றிணையின் 234 -ஆவது பாடல் என்று கருதி எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை எடுத்துக்காட்டும் (களவியற்காரிகை.ப.129) பாடலையும், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உரையில் (களவியல், நூல் 23) நச்சினார்க்கினியர் எடுத்துக்காட்டும் செய்யுள் ஒன்றும் நற்றிணை பாடல்களின் சாயலைப் மெட.அ0ல

1967 இல் புலியூர்க்கேசிகள் தெளிவுரையுடன் கூடிய பதிப்பினைப் பாரி நிலையம் வெளியிட்டுள்ளது. இப்பதிப்பு, நற்றிணை பாடல்களை 1-200, 201-400 என்று பிரித்து இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளது. இப்பதிப்பு, 436 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. சிலபாடல்களுக்கு மேற்கோள் குறிப்புகள், பிற பாடம், உள்ளுறை, இறைச்சி, ஒப்பு முதலியவைகளையும் கொடுத்துள்ளனர். மணிமேகலை பதிப்பகமும், வர்த்தமானன் பதிப்பகமும் (1999) சங்கஇலக்கியத் தொகுப்புகளைப் பொழிப்புரையுடன் மலிவுப்பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளனர். அதில் நற்றிணையும் அடங்கும்.

நற்றிணை எனும் அகநூல் தொடர்பாக உ.வே.சா. திரட்டி வைத்திருந்த குறிப்புகளை எச்.வேங்கடராமன் செம்மை செய்து, உ.வே.சா நூல்நிலையம் வழியாக 1989 இல் பதிப்பித்தார். இப்பதிப்பினைப் பற்றி எச்.வேங்கடராமன், தமிழ்த் தாத்தா என்று தமிழுலகம் போற்றும் டாக்டர் ஐயர் அவர்கள், தாம் பதிப்பித்தருளிய குறுந்தொகையைப் போல் பதவுரையுடன் நற்றிணையையும் சிறந்த முறையில் பதிப்பித்து நற்றிமீழலகிற்கு நல்கிட வேண்டுமென்று அவர் கொண்டிருந்தார். அதற்கேற்ற குறிப்புகளும் அவர் எழுதி வைத்திருந்தார். “அவரெண்ணம் நிறைவேறுவதற்கு முன் காலன் முந்திக்கொண்டான். யானோ மடுவினை ஒத்தவன். ஒரு சிறிதும் தகுதியற்றவன். என்றாலும் அவர் எண்ணத்தைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டும் என்ற பேரவாவே என்னை இச்செயலில் இறங்கத் தூண்டிற்று”¹⁰ என்பர்.

நூற்பதிப்புக் கழகங்கள்

சைவச்சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் (1952) பாரிநிலையத்தாரின் பதிப்பு, மரீ அன் கம்பெனி, அருணா பப்ளிகேசன்ஸ், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் ஆகிய வெளியீட்டாளர்களின் பதிப்புகளும் வெளிவந்துள்ளன. ஏட்டிலிருந்து நூலைப் பதிப்பிக்கும்போது பல இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுவதுண்டு. மூல வடிவமான எழுத்துக்களை நன்கு ஆய்ந்து அச்சேற்ற வேண்டும். சுவடியிலுள்ள மூலப்பாடத்தை அப்படியே பதிப்பிப்பது மரபுப்பாங்கான பழைய முறை. இதனைப் பின்பற்றியே பின்னத்தாரார் நற்றிணைக்கு உரை இயற்றி பதிப்பித்துள்ளார். பனையோலைகளில் எழுதி வைக்கப்பட்ட செய்யுட்கள் ஒருவரால் ஒரே நாளில் எழுதப்பட்டவை அல்ல. வெவ்வேறு காலங்களில் புலவர்கள் பலர் எழுதியவையாகும். தாம் எழுதிய பாடல்களை மற்றவருக்குப் படித்துக்காட்டுவர். விளக்கம் கேட்டால் கற்றோர் வாய் கேட்டுணர்க... என்று சொல்லி அமைதிப்படுத்துவர். ஓலைச்சுவடிகளில் செய்யுட்களின் அடியில் பாடல் குறிப்பு எழுதப்பட்டிருக்கும். அப்பாடல் குறிப்பைப் பதிப்பிக்கும் போது பின்னத்தாரார், அப்படியே பதிப்பித்து உரை கூறுவார்.

பழைய துறைக்குறிப்பிற்கு உதாரணம் காட்டும்போது தொல்காப்பிய நூற்பாக்களைக் சுட்டியுள்ளார். இந்நூற்பா விளக்கம் பழைய குறிப்புரைகளுடன் இணைந்து செல்வதில்லை. ஐயர் கூறும் தொல்காப்பிய நூற்பா மேற்கோள் துறைக் குறிப்பிற்குப் பொருத்தமாகுமா? என்று படிப்போர் சிந்திக்கும்வண்ணம் பதிப்பு அமைந்திருக்கும். ஆரம்பத்தில் உரைகள் குறிப்புரைகளாகவே அமைந்தன. பாடலைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இச்சுவடிகளில் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதும்போது துறைக்குறிப்புகள் தரப்பட்டிருந்தன. பொழிப்புரை, கருத்துரை, விளக்கவுரை என்று பல குறிப்புகள் உள்ளடக்கியதாக இல்லை. இவைத்தவிர உரையுடன் கூடிய வேறு விளக்கங்களும் காணப்படவில்லை. அரிய சொற்கள் என ஆசிரியர் நினைக்கும் சொற்களுக்கு மட்டும் பொருள் குறித்தார்.

பொழிப்புரை, இலக்கண விளக்கம், மேற்கோள் போன்ற கூறுகளை உரையில் இணைத்தார். மூலப்பாடத்தைச் சொல்வதுடன், சொற்பொருள் உரைத்தல், சொற்களை வருவித்துப் பொருள் விளக்கம் செய்தல், உதாரணம் காட்டல், ஒப்பிட்டுக் காட்டல், மூலப்பாட ஒழுங்கிற்குக் காரணம்

சுட்டி விளக்குதல், சொல்லைப் பிரித்து பொருள்கூறல், இலக்கண விளக்கம் தரல், இலக்கிய மேற்கோள் காட்டுதல் என்று பல உத்திகளைத் தமது பதிப்பில் கையாண்டு நற்றிணையைப் பதிப்பித்துள்ளார். ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து பதிப்பிப்பது என்பது கடினமான பணி. இதற்கு ஆழ்ந்தப்புலமையும் விடாமுயற்சியும் உழைப்பும் பதிப்பாசிரியருக்கு வேண்டும். ஓர் இலக்கியச்சுவடியின் நகல்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் கிடைக்கக்கூடும். அவற்றைத் தேடிப்பெறுவது பதிப்பாசிரியரின் கடமை. நகல்களில் உள்ள பாட வேறுபாடுகளைத் தனியாகக் குறித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பின்னத்தூரார் இப்பணியில் ஈடுபட்டதன் விளைவாக 98 ஆம் பாடலின் முதல் அடியில் முதுஇள, முதியிள என இருவேறு பாடபேதங்களைக் கண்டறிந்து, தம்முடைய உரைக்குரிய பொருத்தப்பாட்டினை உணர்ந்து, உரை எழுதியதுடன், பாடபேதத்தையும் சுட்டி இதற்கும் விளக்கம் தருகிறார். அவரது பதிப்புத்திறனுக்கு இது சான்றாகும்.

கு.வே. பாலசுப்பிரமணியன் பதிப்புத்திறன்

பின்னத்தூரார் பதிப்பித்த உரையிலிருந்து வேறுபட்டு, பாலசுப்பிரமணியன் உரை, உரைவிளக்கம், கூற்று, மேற்கோள்கள், அருஞ்சொற்பொருள் விளக்கங்கள் ஆகியன தந்துள்ளார். கூற்று எனும் பகுதியில் பிரிவு உணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி சொல்லிய நற்றிணை 46 ஆம் பாடலுக்கு உரைதரும்போது, பல நூல்களிலிருந்து ஒப்புமைக் காட்டி விளக்கம் தந்துள்ளார்.

நூலின் பிற்பகுதி

நூலின் பிற்பகுதி பாடல் முதற்குறிப்பகராதி அகரவரிசையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. அரும்பத அகராதி தரும் முறையும், உ.வே.சா. பதிப்பின் சிறப்புக்கூறுகளாகும். தமது குறுந்தொகை (4) பதிப்பின் 90 பக்கங்களும், புறநானூற்றில் (6) 73 பக்கங்களும், பரிபாடலில் (4) 54 பக்கங்களும், பத்துப்பாட்டில் 175 பக்கங்களும் ஆக 462 பக்கங்களில் அரும்பத அகராதியாக்கி உள்ளனர். எச்.வேங்கடராமன் நற்றிணைப் பதிப்பில் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி 17 பக்கங்களில் அமைத்து உ.வே.சா. பதிப்புப்போல் அமைத்துள்ளார்.

தொகுப்புரை

பின்னத்தூரார் உரையில் சங்கநெறியும் மரபும் காணப்படுகின்றன. பாட்டில் உரைகாண முன்பின் மாற்றிக் கூறுமிடத்தில் மாற்றியும் சொற்களை வருவித்துக்கூற வேண்டிய இடத்துச் சொற்களைச் சேர்த்தும் உரை கூறுவார். பாட்டு எழுந்த சூழலை விளக்குவார். அமைப்பில் அருமை, நடையில் எளிமை, அய்யரின் உரையின் பண்புகள், உரையில் நுட்பங்களைப் பரவலாகக் காண முடிகிறது. நற்றிணையை முதலில் உரையுடன் அச்சுக்குக்கொண்டு வந்த பெருமைக்குரியவர் பின்னத்தூர் ஐயர் ஆவார். களவியற் காரிகை உரையிலும் தொகை நூல்களை வரிசைப்படுத்தும் பழம் பாடலிலும் நற்றிணை தான் முதலில் இடம்பெற்றுள்ளது. நற்றிணையின் பாடல்களுக்குத் திணைப்பாகுபாடு செய்யப்படவில்லை. அகப்பாடல்களுக்குத் திணைப்பாகுபாடு இன்றியமையாத் தேவை என்பதால், பிற்கால அச்சுப்பதிப்பாளர்கள் நற்றிணையின் பாடல்களுக்குத் திணைப்பாகுபாடு செய்து பதிப்பித்தனர். பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமிஐயர், சோமசுந்தரனார், சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, எச்.வேங்கடராமன், புலியூர்க்கேசிகன் ஆகியோர் நற்றிணைக்கு உரை செய்து பதிப்பித்துள்ளனர்.

குறிப்புகள்

1. நற்றிணை, ப - 28, பா - 8
2. நற்றிணை, ப - 54, பா - 25

3. நற்றிணை, ப - 21, பா - 6
4. தொல் - பொருள் (உரை). 43 உரை
5. நற்றிணை, ப - 9, பா - 7
6. தொல்காப்பியம், பொருள், பா- 947
7. சீவகசிந்தாமணி, (நாமகள். 265)
8. தொல்காப்பியம், பொருள், ப - 20, இளம் உரை
9. மா.சு.சம்பந்தம், அச்சும் பதிப்பும், ப.254
10. பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர், நற்றிணை நானூறு, ப.12
11. ச. வேங்கடராமன், (ப. ஆ) நற்றிணை மூலமும் உரையும், ப.15